

De mutanten bij de Chinese dwergkwartel (*excalfactoria chinensis*)

door Boudewijn Goddeeris

Met een gewicht van rond de 50 g en met een ringmaat van 3,5 mm, is de Chinese dwergkwartel het kleinste hoen in onze liefhebberij. Deze soort komt in het wild voor in Oost-Azië (China, Indië, Indochina) en Australië waar hij leeft in dichte vegetatie en hoog gras. Het is een populaire soort die veel gehouden wordt in voliëres waar ze de bodem bevolken, terwijl zangvogels de bovenruimte innemen. Maar er zijn ook serieuze fokkers, die zich specifiek toeleggen op deze soort.

Een eerste moeilijkheid voor de liefhebber zijn de zevental ondersoorten, die maar moeilijk van elkaar te onderscheiden zijn. Zuivere Chinese dwergkwartels in wildkleur, de ondersoorten respecterend, lijken een zeldzaamheid te zijn: onze zustervereniging Aviornis, gespecialiseerd in het zuiver doorhouden van wilde soorten, heeft er zelfs een specifiek fokprogramma voor. Het zuiver doorhouden van de ondersoorten lijkt in de huidige omstandigheden misschien wel onbegonnen werk met alle kruisingen die reeds hebben plaatsgevonden.

Gezien de populariteit van de Chinese dwergkwartel moet het ons niet verwonderen dat er ook meerdere mutaties gekend zijn. Duidelijke overzichten van deze mutanten, met diagnose én illustraties, zijn nagenoeg onvindbaar. Daarenboven kruisen liefhebbers mutanten onder elkaar, zodat men dikwijls de genetische basis achter een kleurslag niet meer weet of men heeft er het raden naar. Mutanten binnen de Chinese dwergkwartel hebben wel weinig of niets te maken met soortzuiverheid: de mutanten zijn soorteigen en werden niet bekomen door kruising met andere soorten en mutanten worden ook in de natuur waargenomen. Het in stand houden van onze rassen is de hoofdopdracht van het VIVFN;

in het kader van behoud van genetische diversiteit hebben we in feite dan de plicht ook de mutanten van wilde soorten te behouden. Een waaier aan mutanten kan interessant zijn, maar men mag er inderdaad de natuur niet mee "vervuilen". Bij mijn weten is er bij ons geen enkel programma dat het terug uitzetten van Chinese dwergkwartels in de natuur voorziet. Wel heb ik weet van het uitzetten van Japanse kwartels voor de jacht in Frankrijk en dat is inderdaad een gevaar voor het voortbestaan van de Europese kwartel waarmee de Japanse kwartel zo gemakkelijk kruist.

De effecten van een mutatie op de wildkleur kan men maar juist inschatten wanneer de andere genen voor kleur helemaal overeenstemmen met de wildkleur. Dit artikel is een poging om wegwijs te geraken in de gekende kleurmutant bij de Chinese dwergkwartel door vergelijking met de wildkleur. Combinaties van mutaties worden hier weggelaten. Het is één van de principes van de Standaardcommissie P&W om niet te verdrinken in een palet van overlappende kleuren en kleurslagen waaruit niemand meer wijs geraakt. Enkel wanneer combinaties van mutaties duidelijk herkenbaar zijn en door een aparte kleur een verrijking betekenen voor de liefhebberij wordt hiervan afgeweken.

Wildkleur

Het haantje van de Chinese dwergkwartel is een prachtige bont gekleurde vogel; het loont de moeite de vogel eens van nabij te bekijken (Fig.1). Globaal gezien kunnen we zijn kleur en tekening als 't volgt resumeren: (1) bruine, zwartgemarmerde bovendelen met bleke schachtstrepen, (2) blauwe voorborst en flanken, (3) warme bruinrode onderdelen en (4) een opvallende zwart-witte keeltekening.

De kruin, achterhoofd en nek van het haantje zijn bruin met zwarte spikkeling; overlangs loopt er een bleekgele kruinstreep die zeer dicht bij de snavelaanzet begint. Het voorhoofd, de wenkbrauwen en de teugel zijn intens grijsblauw gekleurd. Voor de beschrijving van de zwart-witte keeltekening moeten we het ganse arsenaal aan ornithologische terminologie bovenhalen (Fig.1). Vooreerst heeft men aan weerszijden van de bovensnavel de witte snorstreep, van tegen het neusgat tot onder het oog. Hierop volgt een zwarte mondstreep, die tot tegen het oor doorloopt om dan naar beneden om te buigen en zich te vervoe-gen met de brede driehoekige zwarte keelvlak. Hierdoor wordt de witte baardstreep met zwart omzoomd. Hierop volgt een witte sikkelvormige keelband, gevolgd door een smalle zwarte keelband.

Fig. 1: Een prachtig wildkleur haantje van de Chinese dwergkwartel in actie.

Fig. 2: Chinese dwergkwartel in wildkleur. Twee haantjes van boven gezien: mooie gemarmerde rug met bleke longitudinale strepen. Let ook op de uitstekende kruinstreep.

Deze zwart-witte keeltekening moet scherp zijn en zo net mogelijk afgeijnd.

De bovendelen (schouders, vleugeldek, rug, stuit en bovenstaart) zijn bruin en zwart gevlekt, zodat een gemarmerde tekening ontstaat. De dekveren vertonen ook een crèmekleurige schachtstreep. Deze schachtstrepen moeten met elkaar een regelmatige overlangse tekening vormen: ze vormen op de bovendelen doorlopende crème strepen, met ertussen een regelmatige zwart-bruine schildpadtekening (Fig.2). De grote slagpennen zijn donkergrijs. De voorhals, voorborst, flanken en stuit zijn intens grijsblauw. De onderborst, de buik, dijen en onderstaart zijn warm bruinrood. De scheiding van de kleuren van de bovendelen, de flanken en de onderborst moet zo scherp mogelijk zijn; zo mag ook het rood van de onderborst vooraan niet verder uitlopen dan de denkbeeldige grens van vleugelboeg tot vleugelboeg. Ook heeft het rood van de buik en het blauw van de flanken de neiging van respectievelijk in de flanken of in de rug en stuit uit te lopen, en dat moet vermeden worden. De staart is grijsblauw, bruinrood gezoomd; bij oudere vogels zijn de startpennen helemaal bruinrood. De snavel is zwart, de ogen (iris) bruinrood en de voetjes oranjegeel.

Het hennetje is veel eenvoudiger gekleurd (Fig.3). De kruin en nek zijn donkerbruin met een crèmekleurige kruinstreep van bijna tegen de snavelbasis tot in de nek. Voorhoofd, wenkbrauwen en wangen zijn rosbruin. Een lichte, geelbruine snorstreep loopt van tegen de neusgaten tot onder het oog. Hieronder ligt een donkerbruine mondstreep. De keel is lichtbruin; een bleke keelvlak is toegestaan. De bovendelen zijn getekend zoals bij het haantje: de crème schachtstrepen zijn iets breder en aan weerszijden op de rug vormen ze samen enkele doorlopende overlangse strepen. De voorborst en flanken zijn crème gekleurd en vertonen een donkere dwarse streep-tekening; het hennetje lijkt als het ware geschubd op de zijkanten; deze tekening moet zo ver mogelijk in de onderborst doorlopen (Fig.4). De snavel is donkergrijs, de ogen (iris) roodbruin en de voetjes oranjegeel.

Gepareld

Het haantje van de gepareelde mutant (autosomaal dominant allel volgens Bernhardt & Kühne, 2007, recessief volgens de AOB standaard) lijkt zeer sterk op de wildkleur, zodanig zelfs dat men hem soms verwart en gepareelde haantjes voor wildkleur neemt (o.a. bij Bernhardt en Kühne, 2007). Zeer typisch is het witte vlekje op het voorhoofd, tegen de snavelbasis; de rest van het voorhoofd is blauw zoals bij de wildkleur (Fig.5). De kruin is bruin en zwart gevlekt met een opvallend sterke goudgele pareling; er is dus geen bleke kruinstreep aanwezig. Zo ook de rug en schouders die een opvallende goudgele pareling vertonen terwijl de overlangse schachtstreping sterk is gereduceerd (Fig.6).

Fig.3: Chinese dwergkwartel in wildkleur. Een zeer goed getekend hennetje; toch kan de schubtekening van de flanken nog iets regelmatig.

Fig. 4: Chinese dwergkwartel in wildkleur. Een hennetje in vooraanzicht: de schubtekening is goed, maar kan nog wat dieper; de rugtekening is bijzonder regelmatig.

Fig.5: Chinese dwergkwartel gepareld. Het witte voorhoofd en de gepareelde kruin en bovendelen zijn goed te zien bij dit prachtige haantje.

Fig.6: Chinese dwergkwartel gepareld. Een haantje in bovenaanzicht toont nog beter de pareling van de bovendelen.

Fig.7: Chinese dwergkwartel gepareld. Een broedend hennetje: strogele grondkleur, een fijne doch intense schubtekening over het hele lichaam een licht rosse kop.

Fig.8: Chinese dwergkwartel blauwgezicht. Let op de felrode ogen van het haantje.

Voor het overige heeft een gepareld haantje ook de typische zwart-witte keeltekening, de blauwe flanken en de bruinrode onderdelen. En zoals bij de wildkleur zijn de snavel zwart, de ogen (iris) bruinrood en de voetjes oranjegeel.

Het hennetje is wel iets apart. De grondkleur is strogeel en het hele lichaam is zeer sterk getekend met zwartbruine dwarsstrepen (dikwijls tweekleurige dwarsstreep met bruin centrum met zwart omzoomd; elke dekveer draagt meerdere dwarsstrepen) (Fig.7). Op de bovendelen is de longitudinale schachtstreping sterk gereduceerd. Het hele lichaam van het hennetje is als het ware geschubd. De kop en keel zijn eerder bleek en wat rossig, met licht gepeperde kruin en bijna witte kin. De snavel is zwartbruin, de ogen (iris) bruin en de voetjes geelachtig.

Blauwgezicht

De blauwgezicht mutant (autosomaal dominant allel) werd vroeger aangeduid met "donkerbruin zonder keeltekening", waarbij donkerbruin verwijst naar de wildkleur terwijl deze mutant noch de wildkleur en noch de wildtekening bezit; "blauwgezicht" wijst op het ontbreken van de keeltekening bij het haantje en komt overeen met het Engelse "blue face" (Fig.8). De kruin, nek en bovendelen van het haantje zijn zwart gemarmerd op een donkerbruine ondergrond. De bleke schachtstrepen zijn afwezig of onopvallend; zo ook de bleke

kruinstreep van de wildkleur. De keel mist de zwart-wit tekening: gezicht, keel, voorhals, voorborst en de flanken zijn diep grijsblauw. De onderborst, de buik, dijen en onderstaart zijn warm bruinrood. De grote slagpennen zijn donkerbruin. Kenmerkend en zeer opvallend zijn de knalrode ogen (iris). De snavel is zwart en de voetjes oranje.

Het hennetje heeft een donkerbruine grondkleur en is over het ganse lichaam zwart gehamerd en geschubd (Fig.9). De slagpennen zijn wat lichter gekleurd. Bij het hennetje is de bleke kruinstreep wel aanwezig. De ogen (iris) zijn donkerbruin, de snavel is zwart en de voetjes geelbruin.

Kaneel

Bij deze kleurverdunding wordt de hoeveelheid eumelaninen nagenoeg niet aangetast; wel is de oxidatiegraad van het zwarte eumelanine totaal verzwakt zodat bruin en blauwgrijs eumelanine ontstaan. De vorming van het bruinrode phaeomelanine is niet gewijzigd. Bruine mutaties zijn dikwijls geslachtsgebonden, maar hier gaat het over een autosomaal recessief allel.

De kaneelkleurige Chinese dwergkwartels zijn zeer variabel. De USA specialist Garrie Landry (zie website www.zebrafinch.com) onderscheidde vroeger zelfs twee kleurslagen: "Fawn" = vaal en "Cinnamon" = kaneel, maar nu is hij ervan overtuigd dat het hier om één en hetzelfde au-

tosomaal allel gaat (Fig.10). Ook Bernhardt en Kühne (2007) lijken onder "Rehbraun", "Isabell" en "Rotbraun" de volledige variatie van kaneel (Zimt) op te splitsen in drie kleurslagen, alhoewel het bij deze auteurs niet altijd zeker is dat er geen combinaties van mutaties meespelen (b.v. kaneel in combinatie met gepareld: Bernhardt en Kühne onderscheiden de gepareelde haantjes inderdaad niet goed van wildkleur).

Fig.9: Chinese dwergkwartel blauwgezicht. Het hennetje van deze mutant is bijzonder donker gekleurd: donkerbruine grondkleur met zwarte marmor- of schubtekening.

Fig. 10: Chinese dwergkwartel kaneel. Dit is het haantje van de website van Garrie Landry. Let op de zeer bleke slagpennen.

De mutant "Rotbraun" van Bernhardt en Kühne is ook zeker niet de mutant "Roodbruin" die hieronder nog besproken wordt: hun "Rotbraun" is een selectie van kaneelkleurige kwartels op rood, om zo volledig rode Chinese dwergkwartels te bekomen (Fig.11). Met kaneel bedoelen we hier wel degelijk wat "Cinnamon" genoemd wordt in de standaard van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBV) van 1986 en 1992 en wat Tsudzuki (1995) als "Brown" beschrijft (Fig.12).

De kruin en de nek van het haantje zijn licht blauwgrijs met roodbruine spikkeling. De crèmekleurige kruinstreep is dikwijls afwezig. Het voorhoofd en de wenkbrauwen zijn grijsblauw. De keel heeft dezelfde tekening als bij de wildkleur, maar het zwart is vervangen door een grijsbruin; de keelvlek is iets donkerder. De bovendelen zijn een mengsel van blauwgrijs en roodbruin: het hart van de dekveren is eerder grijs, terwijl de randen en de top eerder rood zijn (hierin is

Fig. 11: Chinese dwergkwartel kaneel. Een haantje op rood geselecteerd, de zgn. "Rotbraun" van Bernhardt & Kühne, die echter helemaal niets met de mutant "Roodbruin" te maken heeft.

er veel variatie). De tekening met dwars- en schachtstrepen is sterk gereduceerd. De voorborst en de flanken zijn blauwgrijs, waarin het rood van de onderborst en buik dikwijls uitloopt. De onderdelen zijn roodbruin. Typisch voor deze mutant zijn de zeer bleke, witgrijze slagpennen, zowel bij het haantje als bij het hennetje: trouwens een zeer goed diagnostisch kenmerk bij de identificatie van deze mutant. Bij het mannetje is de iris zeer variabel van kleur, gaande van helder blauwgrijs tot bruin olijfgroen. De snavel is donker hoornkleurig en de voetjes zijn oranjegeel.

lijke tekening van de wildkleur is sterk gereduceerd. De voorborst, flanken en onderdelen hebben en rossige grondkleur en zijn donkerbruin geschubd. De iris is olijfgroen tot olijfgrijs. De snavel is donker hoornkleurig. De voetjes zijn oranjegeel, iets bleker dan bij de wildkleur.

Roodbruin

Een tweede mutant met sterke kleurverdunding is "roodbruin". Soms verwacht men deze mutant met "kaneel", maar zowel het genotype als het fenotype van beide mutanten zijn totaal verschillend. Roodbruin vererft geslachtsgebonden en het allel is recessief (of intermediair?). Ook Landry vermeldt een afwijkende kaneelkleurige dwergkwartel met geslachtsgebonden vererving, maar verder weet hij er niets meer over en hij heeft ze trouwens ook nooit gezien. Bij de roodbruine mutant is het zwarte eumelanine voor meer dan 80% verdwenen (= niet meer aanwezig en dus niet vervangen door bruin of blauw eumelanine zoals bij kaneel). De blauwe flanken zijn bij het haantje afwezig en hebben plaats gemaakt voor de schubtekening van het hennetje (de keeltekening en de rode onderborst van het haantje zijn wel nog aanwezig).

Van roodbruine dwergkwartels hebben we geen enkele afbeelding.

Fig. 12: Chinese dwergkwartel kaneel. Deze foto van een haantje komt uit Tsudzuki (1995) beschreven onder "Brown": niet zo duidelijk maar een belangrijk document voor de determinatie van kaneel.

De kruin en nek van het hennetje hebben een blauwgrijze grondkleur met rossige spikkeling. Het gezicht is vrij intens ros met bleke keel (Fig.13 + Fig.14). De bovendelen zijn blauwig, al dan niet met uitgebreide rosse uiteinden van de dekveren; de oorspronke-

Fig. 13: Chinese dwergkwartel kaneel. Deze foto van een hennetje komt uit Tsudzuki (1995) en is een belangrijk document voor de bepaling van kaneel. De blauwgrijze basis van de dekveren van de bovendelen en hun rode uiteinden is goed te zien.

Fig. 14: Chinese dwergkwartel kaneel. Dit is het hennetje van de website van Garrie Landry. De vogel is duidelijk donkerder dan deze van Fig.13.

ding gevonden. Het is zelfs niet zeker of deze mutant nog bestaat. Voor de beschrijving hebben we ons volledig moeten laten leiden door de standaard van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers van 1986 en 1992. Hierbij komt dan ook een warme oproep naar reacties van liefhebbers die eventueel nog roodbruine dwergkwartels zouden bezitten, t.t.z. dwergkwartels waarvan het haantje in de flanken een hennetekening vertoont en waarvan het zwarte (en blauwe) pigment nagenoeg volledig is verdwenen.

De kruin en de nek zijn bij de roodbruine haantje zoals de naam al zegt roodbruin met een lichtgrijze spikkeling; de crèmekleurige kruinstreep is aanwezig. Het zwart van de keeltekening van de wildkleur is hier vervangen door een zeer bleek witgrijs, en steekt maar zeer flauw af tegen de witte snorstreep, baardstreep en keelband; wel moet de tekening scherp afgelijnd zijn. De bovendenen (met vleugeldek) hebben een roodbruine grondkleur met crème schachtstrepen. De zwarte dwarsbandjes van de wildkleur zijn hier lichtgrijs tot wit. De voorborst en flanken zijn crèmekleurig; hierop ligt een lichtgrijze tot witte schubtekening. Onderborst, buik en onderstaart zijn bruinrood (iets bleker dan bij wildkleur); deze kleur loopt zo weinig mogelijk door in de voorborst en flanken. De iris is bruinrood, de snavel donkergrijs en de voetjes oranjegeel.

Het hennetje heeft een roodbruine grondkleur in de bovendenen (i.p.v. het donkerbruin van de wildkleur) met daarop bleke schachtstrepen en dwarsstrepen. De hals, borst, flanken en buik zijn crèmekleurig met een lichtgrijze tot witte schubtekening (deze tekening moet zo diep mogelijk in de onderborst doorlopen). De iris is donkerbruin, de snavel donkergrijs en de voetjes oranjegeel.

Roodborst

De roodborst mutant is in Amerika ontstaan en is daar algemeen; pas de laatste jaren zien we deze mutant in Engeland, maar nu ook

in liefhebberskringen op het Europese vasteland. Gezien het speciale van de kleur en tekening is het succes van deze mutant ook bij ons verzekerd.

Het roodborst haantje heeft een grauwgrijze kruin, nek, bovenrug en schouders, die sterk zwart gemarmerd zijn (Fig.15). De keel en het gezicht is zwart; in deze zwarte bef loopt meestal een smalle witte keelband van de ene naar de andere oorstreek, maar deze keelband kan ook afwezig zijn zodat het gezicht helemaal zwart is. Een vrij smalle grijsblauwe zoom loopt aan weerszijden van het lichaam, van de zijborst over de bovenflanken naar de stuit. De voorborst, onderborst, flanken, buik, staart en voor een groot deel ook het vleugeldek zijn bruinrood (Fig.16). De slagpennen zijn grijs. De iris lijkt grauw (op foto's), de snavel is bijna zwart en de voetjes oranjegeel.

Is het haantje al eigenaardig getekend, het hennetje is ook iets bijzonders, zeker de goed getekende hennetjes (Fig.17). De grondkleur van het gevederte is bleek strogeel over het hele lichaam. De kruin en het gezicht zijn zwaar gepeperd met zwart; een duidelijke zwarte mondstreep loopt van de mondhoek tot onder de ogen en er zijn aanduidingen van een zwarte keelband. Het hele lichaam is zwaar geschubd met brede zwarte dwarsbanden die prachtig uitkomen op de strogele grondkleur. De variatie in deze schubtekening is echter groot (Fig.18) en het spreekt vanzelf dat de tekening zo regelmatig mogelijk moet zijn en zo veel mogelijk moet doorlopen tot in de onderborst. De iris is donker, de snavel hoornkleurig en de voetjes oranjegeel. Roodborst hennetjes lijken wat op gepareelde hennetjes. De kop van de roodborst hen is sterk zwart gepeperd en getekend, bij gepareeld is er nooit een zwarte tekening, wel een licht rossige kop. De schubtekening bij de roodborst hen is breed en eenkleurig zwart; bij de gepareelde hen is de schubtekening niet zo zwaar en de tekening is veelal tweekleurig bruin en zwart.

Fig. 15: Chinese dwergkwartel roodborst. Het zwarte gezicht met de smalle witte keelband en de rode voorborst van dit haantje zijn hier goed te zien. Ook de flanken zijn roder dan bij de wildkleur.

Fig. 16: Chinese dwergkwartel roodborst. Dit haantje, schuin van op de rug, toont mooi het rood in de staart en bovenstaart, alsook in de vleugels. Behalve wat zwarte marmering is de rug maar weinig getekend.

Fig. 17: Chinese dwergkwartel roodborst. Een prachtig getekend hennetje. Vergelijk met het gepareeld hennetje van Fig.7 (zie tekst onderaan bij "Roodborst" voor meer uitleg).

Fig. 18: Chinese dwergkwartel roodborst. Het haantje van dit trio mist de witte keelband (zeker geen fout). De hennetjes kunnen veel beter getekend.

Parelgrijswild

Deze mutant werd vroeger "Zilver" of "Pastel" genoemd, maar hij vererft autosomaal recessief en vertoont ook volledig de kleurverdunding naar lichtblauw van "Parelgrijswild"; "wild" omdat de tekening volledig overeenstemt met deze van de wildkleur.

De grondkleur van het haantje is over het hele lichaam een bleek lichtblauw (Fig.19); enkel de onderborst, buik en onderstaart zijn zeer licht bruinbeige, soms nauwelijks te zien. De kop vertoont de crème kruinstreep en de typische keeltekening is nu grijsblauw en wit. De bovendelen zijn licht gehamerd met een donkerder blauw (in feite het zwart van bij de wildkleur) en de dekveren vertonen de bleke schachtstreep. De slagpennen zijn zilvergrijs. De snavel is blauwgrijs, de ogen (iris) beige en de voetjes oranjegeel. Ook het hennetje heeft een lichtblauwe grondkleur, en de donkere tekening van de wildkleur is nu ver-

Fig. 19: Een koppeltje Chinese dwergkwartels in parelgrijswild, het haantje onderaan.

vangen door blauw. Ook de bleke schachtstrepen zijn aanwezig in de bovendelen en de kop heeft de typische bleke kruinstreep van de wildkleur. De flanken zijn wat bleker zilverblauw en ze zijn duidelijk blauw geschubd. De snavel is donker blauwgrijs, de ogen (iris) donkerbruin en de voetjes geel.

Wit

De witte mutant vererft autosomaal recessief. Het gevederte is smetteloos wit (Fig.20) en de haantjes zijn niet van de hennetjes te onderscheiden. De ogen (iris) zijn zwartbruin, de snavel roze en de voetjes geel.

Fig. 20: Een witte Chinese dwergkwartel.

Bont

De bonte tekening bestaat uit een min of meer en vooral symmetrisch patroon van witte onderdelen (met voorhals en gezicht) en gekleurde bovendelen in de erkende kleuren van de mutanten: half wit, half gekleurd dus; soms is een gekleurde borstband aanwezig (Fig.21 + Fig.22). Gekleurde veertjes in het wit of witte veertjes of vlekken in de gekleurde veervelden moeten vermeden worden. De kleur van de snavel is roze (donker wanneer in een gekleurd veerveld), de ogen (iris) zijn donker en de pootjes zijn oranjegeel. "Bont" vererft autosomaal dominant.

Bronnen

- AOB standaard van de Chinese dwergkwartel.
- Bernhardt, F. & A. Kühne, 2007. Wachteln. Ulmer: 125 pp.
- Landry, G.: Button quail op website www.zebrafinch.com
- Nederlandse Bond van Vogel-liefhebbers, 1986 (heruitgegeven in 1992). Standaard Chinese Dwergkwartel.
- Tsudzuki, M, 1995. Brown: a plumage color mutation in Chinese painted quail (*Excalfactoria chinensis*). The Journal of Heredity 1995 July/August: 307-309.

Fig. 21: Chinese dwergkwartel in parelgrijsbont.

Fig. 22: Chinese dwergkwartel in wildbont.